

המישטרה טוענת שארבל הפיל כפח גם את אירגון נכי צה"ל והוציא מהם חוזה ביטוח בשווי של מאות אלפי לירות עבור סוכנות הביטוח של זמיר. מילבד החלק שלו ברייווחי הפוליסות קיבל ארבל מזמיר גם כרטיסיטיסה לארצות-הברית עבור כחו. זמיר עצמו, שנעצר על-ידי המישטרה, מכחיש האשמות אלה. הוא מודה שהיו לו קשרים עסקיים עם ארבל, אבל רק "במיסגרת ההכנות לקראת שיחוררו של ארבל מצה"ל."

חופשה

במקום מישפט

ד רכב של ארבל בצה"ל כאילו הובילה אל קץ הקאריירה הצבאית שלו.

ארבל החל את שרותו הצבאי ב-1949 כטוראי במישטרה-הצבאית. במשך השנים הוא טיפס בדרגות, והגיע עד לדרגת סרן. מ-1960, כשהיה ארבל מועמד לקרי דום ולקבלת דרגת הרב-סרן, נפתחה נגדו חקירה בנושאים פליליים.

ותיקי המישטרה-הצבאית זוכרים כי היתה פרשה שבה היה קשור ארבל, ושבעקבותיה הוא הוצא לחופשה בת שנה ללא-תשלום. מפקד המישטרה הצבאית דאז, אלוף-מישנה (מיל') זלמן ורדי, הס' כים שלא להעמיד את ארבל לדין בתנאי שייצא לחופשה בת שנה, וכשישוב — לא יחזור לחיל המישטרה הצבאית.

כיום אי-אפשר לברר את פרטי פרשה זו. כל החומר הקשור בפרשה נעלם בצור רה מיסטריות מתיקו של ארבל, אחרי שארבל שב לשרת במישטרה-הצבאית. בי שנה שבה היה ארבל בחופשה-מאונס הוא עבד אצל אחד מסוחריו בשר-החזיר הגדור לים בארץ, יהודה טרייוויש. אז הוא הכיר את בצלאל מיורחי ומרדכי ("מנטש") צר-פתי.

הצריף של אביגדור וארבל
האם היו שם חיילות?

פרקליטיו של ארבל והוא עצמו הכחישו השבוע את כל האשמות נגדו. ארבל, שנעצר על-ידי המישטרה, סירב להיחקר, בטענה שהתנהגות המישטרה כלפיו, במשך החקירה, לא היתה הוגנת.

כשחזר למדים בחר צה"ל עבור ארבל את מסלול השלישות. הוא היה קציין-שלישות של חטיבת שיריון, אחרי-כך של פיקוד הנח"ל ובסוף של פיקוד-המרכז. בחקופה שבה היה רחבעם ("גאנדי") זאבי אלוף הפיקוד.

בעזרתו של גאנדי הרחיב ארבל את חוג ידידיו. הוא התקרב אל האלוף אברהם ("אברשה") טמיר ואל מרבית הדמויות הידועות בכרם-התימנים. אטראט הפך ארבל, בהמלצתו של גאנדי, לאיש סודם של אנשים אלה. הוא התהדר בחבריו הגנרלים, ואהב לבלות עם האחרים. לארבל היה חלום אחד: לחזור למישטרה-הצבאית כמפקד החיל שהוקיע ושהור ציא אחתו מתוכו. גאנדי הבטיח לעזור לו בהגשמת החלום. המיבצע היה קשה אפילו לגאנדי. השמועות על חוסר נקיון-הכפיים

2 מיליון פיצויים

רם בחודעה שלו לעיתונות לא התר ייחס ארבל לעצם האשמות ורק טען שהחקירה, שבעיקובתיה הוא אולץ לפרוש מצה"ל, גרמה לו ולארבע בנותיו נזק רב. אולם האמת היא שארבל לא אולץ לפרוש מצה"ל. עם התפוצצות הפרשה הוא נקרא אל הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל ("רפול") איתן, והושעה מתפקידו. הי

השבוע הוגש תיק החקירה נגד ברוך

ארבל ליועץ המישפטי לממשלה, עם

המלצה להעמידו לדין - פרקליטיו של

ארבל והוא עצמו מכחישים את האשמות

רמטכ"ל וארבל, בעזרתו של דובר צה"ל, תת-אלוף יעקוב אבן, ניסו אז בכל כוחם להשתיק את הפרשה.

רק כשהתברר שהשמועה על הפסקת חקירה נגדו היתה שמועה-שווא, הוא ביקש מהרמטכ"ל להסכים להתרת חוזהו. היה זה צעד מחוכם ביותר. את ארבל האורח לא יכול היה לשפוט בית-מישפט-צבאי, כך שאם יימצא אשם, יהיה העונש שיוטל עליו קל יותר.

הוא גם הרוויח בצורה זו כמה מאות אלפי לירות. אילו היה נשפט בבית-דין צבאי והיה מורשע, לא היה צה"ל משלם לו את הפנסיה שלו, ואף מחרים את כל קרנות-הגמל שהיו לו. ארבל, בעל 31 שנות השרות והדרגה הבכירה, הצליח לאגור לעצמו יותר משני מיליון לירות כפיצויי-פרישה. עם פרישתו מהצבא, ועוד לפני שהוגש נגדו כתב-האישום, שילם צה"ל את מלוא הכסף לקצין, שעל פי החשד סרח.

של ארבל הציפו כבר אז את הקצונה הבכירה.

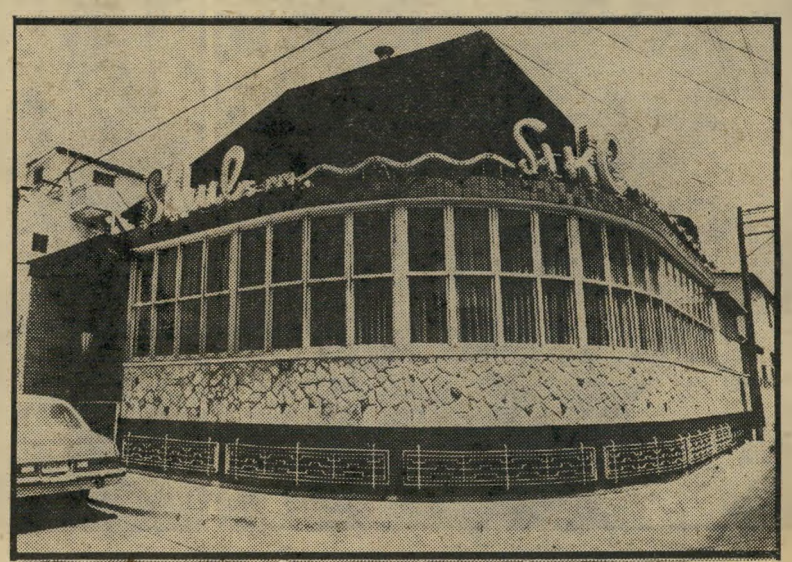
אולם גאנדי הצליח בסופו של דבר. ארבל מונה כסגן-קמצ"ר, וכמה שנים אחרי-כך, ב-14 באוקטובר 1977, מונה כקציין-מישטרה-צבאית-ראשי.

לטענת ניצב יחזקאל קרתי, ראש אגף-החקירות במטה-הארצי של המישטרה, ומי שהגיש את החומר נגד ארבל לפרופסור יצחק זמיר, עשו השב"כ והמישטרה עבודה טובה, והחומר שהוגש לזמיר הוא מוצק ביותר.

ארבל שכר את שירותיהם של שלושה פרקליטים — עורך-הדין רמי כספי, מי שהגן על בצלאל מיורחי במישפט הארץ והמגן עתה על אהרון אבו-הצירא, עורך-הדין יאיר גרין, שותפו של ח"כ דויד גלס, ועורך-הדין רוני פינשטיין, מי שהיה מנכ"ל עיריית ירושלים ומזכיר חברת-אל-על. הקשר בין ארבל וכספי נוחק לאחרונה.

חווילה המשופצת של ארבל
האם דמי השיפוץ הם שלמונים

המוביעדה של שאול בעל הצילקת
כספים תמורת רשיון לאקדח